

แบบฟอร์มการสมัครรางวัลการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม
ประจำปี 2566
ประเภทรางวัลสัมฤทธิ์ผลประชาชนมีส่วนร่วม (Effective Change)

รางวัลที่มอบให้กับหน่วยงานของรัฐ เพื่อกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเปิดระบบราชการ ที่มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการตั้งแต่ระดับการให้ข้อมูล (Inform) การให้คำปรึกษาหารือ (Consult) การเข้ามาจับบทบาท (Involve) และในระดับความร่วมมือ (Collaborate) ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาที่มีนัยสำคัญหรือผลกระทบสูง (High Impact) กับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ ที่นำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานภาครัฐและคุณภาพชีวิตของประชาชน

คำชี้แจง

หน่วยงานที่สมัครขอรับรางวัลฯ

หน่วยงานของรัฐ ได้แก่ ส่วนราชการระดับกรม/เทียบเท่า จังหวัด องค์กรมหาชน รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอิสระของรัฐ สถาบันอุดมศึกษา โรงเรียน และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

ตรวจสอบเงื่อนไขของผลงานที่ส่งสมัคร

กรุณาตรวจสอบแบบ Checklist เบื้องต้น ก่อนการสมัครรางวัลฯ โดยทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความจริงเกี่ยวกับผลงานที่นำเสนอ

เป็นผลงานที่เป็นการทำงานแบบมีส่วนร่วมในระดับความร่วมมือ (Collaborate) โดยพิจารณาจากข้อดังต่อไปนี้ ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กลุ่มดังกล่าวไม่สามารถมีส่วนร่วมได้หากไม่ได้รับข้อมูลที่สมบูรณ์ที่เป็นจริงซึ่งจะเป็นพื้นฐานเพื่อการตัดสินใจ
- 2) การเปิดโอกาสให้ประชาชนในการให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง และแสดงความคิดเห็น รวมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการ/การปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐอย่างอิสระและเป็นระบบ
- 3) การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมหรือเกี่ยวข้องในกระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องในรูปแบบคณะกรรมการ
- 4) เป็นการให้บทบาทของประชาชนในการรวมกลุ่ม/เครือข่าย สร้างกฎกติกา การกำหนดเป้าหมาย/ทิศทาง หรือมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อให้เกิดความยั่งยืน สมาชิกในกลุ่มมีบทบาทหน้าที่ในการทำงานร่วมกัน ตั้งแต่การระบุปัญหา พัฒนาทางเลือก และแนวทางแก้ไข (บทบาทหน้าที่ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย) รวมทั้งการเข้ามามีบทบาทร่วมในการดำเนินงาน/กิจกรรมของหน่วยงานภาครัฐ

- มีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรม สร้างผลกระทบต่อการทำงานขององค์กร/กรม
- การดำเนินงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี และไม่เคยได้รับรางวัลการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมมาก่อน
- เป็นการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่หรือภารกิจหลักขององค์กร หรือนโยบายสำคัญของรัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรี ในกรณีของจังหวัดต้องเป็นการดำเนินงานที่สอดคล้องตามแผนพัฒนาจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด รวมถึง

สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) พ.ศ. 2564 - 2569

กรณีที่หน่วยงานที่เคยได้รับรางวัลและได้นำโมเดลต้นแบบไปดำเนินการในพื้นที่อื่นและต้องการส่งสมัครรางวัลสัมฤทธิ์ผลประชาชนมีส่วนร่วม มากกว่า 2 พื้นที่ขึ้นไป ให้นำไปส่งสมัครในประเภทเลื่องลือขยายผล

ข้อมูลของหน่วยงานที่สมัครขอรับรางวัล

1. ชื่อหน่วยงานที่สมัครขอรับรางวัล.....สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน).....
2. หน่วยงานที่รับผิดชอบผลงาน...สำนักพัฒนา สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน).....
3. ชื่อผลงาน/โครงการ “ปายางปรับวิถี คีนผีนป่า ลดปัญหาความขัดแย้ง”
4. ผู้ประสานงาน (อย่างน้อย 2 คน)
  - 4.1 ชื่อ-นามสกุล .....นายเอกรัตน์ จริยา.....
ตำแหน่ง ..เจ้าหน้าที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงปายาง.....
สำนัก/กอง.....สำนักพัฒนา.....
โทรศัพท์มือถือ .....080-130-1107.....e-mail ..eakkaratjariya@gmail.com.....
  - 4.2 ชื่อ-นามสกุล .....นายเอกพล พวงทอง.....
ตำแหน่ง ..เจ้าหน้าที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงปายาง.....
สำนัก/กอง .....สำนักพัฒนา.....
โทรศัพท์มือถือ .....092-565-3746.....e-mail ..Jojozeem@gmail.com.....

หมายเหตุ เพื่อประโยชน์ในการติดต่อกลับ กรุณากรอกข้อมูลผู้ประสานงานให้ครบถ้วน โดยเฉพาะ เบอร์โทรศัพท์มือถือ

รายงานบทสรุปผู้บริหาร ประเภทสัมฤทธิ์ผลประชาชนมีส่วนร่วม

ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary) ความยาวต้องไม่เกิน 3 หน้ากระดาษ A4

1. ที่มา/ปัญหา

บ้านปางยาง อ.ปัว จ.น่าน มีชนเผ่าละว้า 61 ครัวเรือน 279 คน อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยภูคา เป็นพื้นที่แหล่งต้นน้ำของแม่น้ำน่าน ที่หล่อเลี้ยงประชากรใน 2 อำเภอ คือ ปัวและท่าวังผา ซึ่งอยู่ห่างไกลทุรกันดาร เข้าไม่ถึงบริการพื้นฐาน ยกจน ขาดความรู้ ทำการเกษตรในป่าต้นน้ำด้วยวิธีดั้งเดิม มีการเผาป่าเพื่อขยายพื้นที่การเกษตรปลูกข้าวโพดแต่รายได้ไม่เพียงพอ ปลูกข้าวไร่หมุนเวียนเพื่อบริโภคได้ผลผลิตน้อย ใช้สารเคมีมาก ทำให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ ดิน น้ำ ป่า ในปี 2545 เกิดความขัดแย้งระหว่างบ้านศิลาเพชรกับบ้านปางยาง เพราะความกังวลเรื่องสารเคมีที่อาจจะปนเปื้อน ตกค้างในน้ำ รวมถึงมลพิษทางอากาศจากการเผา และการบุกรุกป่าต้นน้ำ ต่อมาปี 2551 สวพส. เข้าส่งเสริมอาชีพตามแนวทางโครงการหลวง เน้นส่งเสริมการปลูกพืชที่ใช้พื้นที่น้อย ให้ผลตอบแทนสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จัดทำแผนที่ดินรายแปลง เพื่อกำหนดขอบเขตที่ดินทำกินไม่ให้รุกเข้าไปในเขตป่าต้นน้ำ โดยมี 45 ครัวเรือนปรับระบบการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในขณะที่อีก 16 ครัวเรือน ยังลักลอบเข้าไปปลูกพืชในเขตป่าต้นน้ำอย่าง ทำให้เกิดความขัดแย้งกับชุมชนปลายน้ำ

2. การดำเนินการ (วิธีการ/รูปแบบ)

สวพส. สร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชนบ้านปางยางทุกขั้นตอน ตั้งแต่ระดับการให้ข้อมูล ภารกิจ และแนวทางการทำงานของ สวพส. สร้างความตระหนักรู้ถึงอันตราย อันเกิดมาจากการทำเกษตรที่ไม่ถูกต้อง สร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้นำชุมชนและชาวบ้าน วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการที่แท้จริงร่วมกัน และปรึกษาหารือถึงแนวทางการแก้ไขปัญหา โดยจัดเวทีประชาคมของหมู่บ้าน เพื่อเปิดโอกาสให้คนในชุมชนมีบทบาทในการร่วมอภิปราย และแสดงความคิดเห็น ร่วมลงมติตัดสินใจในการกำหนดแนวทางและกิจกรรม/โครงการ จัดลำดับความสำคัญและความเร่งด่วนของปัญหา ภายใต้คำปรึกษาแนะนำจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้เกิดการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนร่วมกัน ที่เป็นเครื่องมือใช้วางแผนทำงานตามภารกิจไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้คนในชุมชนรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมขับเคลื่อนตามแผนพัฒนาชุมชน จัดทำแผนที่ดินรายแปลง เพื่อกำหนดขอบเขตป่าและที่ดินทำกินออกจากกันอย่างชัดเจน เพื่อไม่ให้บุกรุกเข้าไปในเขตป่าต้นน้ำ โดย สวพส. ได้เข้าไปให้ความรู้และส่งเสริมการปลูกพืชที่ใช้พื้นที่น้อย แต่ได้ผลตอบแทนสูง ซึ่งมีเกษตรกรจำนวน 45 ครัวเรือน สนับสนุนให้ความร่วมมือในการปรับระบบการเกษตร เรียกว่าเป็น “กลุ่มชุมชนปางยางสีเขียว” ร่วมกันสร้างแรงบันดาลใจให้พี่น้องชาวบ้านปางยางที่เหลืออีก 16 ครัวเรือน ที่ยังไม่มั่นใจยินยอมย้ายพื้นที่ทำการเกษตรและปรับเปลี่ยนระบบเกษตร ร่วมกันทั้งชุมชนภายใต้ “กติกากันปางยาง”

3. ความสำเร็จของการดำเนินการ (ผลผลิต/ผลลัพธ์/ผลกระทบ)

ด้านเศรษฐกิจ ชุมชนบ้านปางยาง 61 ครัวเรือน 134 ราย เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตจากอาชีพทางเลือกที่ปรับระบบการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ปี 2565 มีรายได้จากการส่งเสริมทั้งหมด 3,900,460 บาท คิดเป็นรายได้จากการส่งเสริมเฉลี่ย 63,941 บาท/ครัวเรือน/ปี ซึ่งเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงแรกปี 2557 รายได้จากการส่งเสริมเฉลี่ย 5,000-40,000 บาท/ครัวเรือน/ปี ภาพรวมรายได้ครัวเรือนชุมชนปางยางอยู่ที่ 180,000 บาท/ครัวเรือน/ปี ซึ่งสูงกว่าเส้นความยากจนของพื้นที่สูง 78,000 บาท/ครัวเรือน/ปี (สวพส.,2562) พืชอาหารผ่านการรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัย ระบบ GAP และระบบอินทรีย์ 72 ราย 7 ชนิด ปริมาณข้าวเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 500-600 กก./ไร่ ประสิทธิภาพการผลิต 4,175 กก./ครัวเรือน/ปี ทำให้เพียงพอต่อการบริโภคในครอบครัวและสร้าง

รายได้ตลอดทั้งปี ช่วยแก้ไขปัญหาการขาดความมั่นคงด้านอาหาร ส่งผลต่อรายได้และคุณภาพชีวิต (SDG1,2,12)

ด้านสังคม เกิดการรวมกลุ่มรายกิจกรรม 8 กลุ่มย่อยที่เข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้ ผู้นำเกษตรกร 25 คนมีศักยภาพ ถ่ายทอดและขยายองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรอื่นๆ อีกทั้งหน่วยงานภาครัฐปรับรูปแบบการทำงานจากระบบ Silo มาบูรณาการร่วมกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลและใช้ข้อมูลชุดเดียวกัน แบ่งปันทรัพยากรระหว่างกันทั้งด้านงบประมาณ บุคลากรและองค์ความรู้ วางแผนการทำงานร่วมกันเพื่อให้ตอบปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของชุมชน ไปในทิศทางเดียวกัน ลดความซ้ำซ้อน และกระจายการพัฒนา ลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ ค่าสัมประสิทธิ์จีพีพีเท่ากับ 0.305 อยู่ระดับปานกลาง (SDG10,17) **ด้านสิ่งแวดล้อม** การอยู่ร่วมกันด้วยความสงบของชุมชนต้นน้ำและปลายน้ำ โดยชุมชนร่วมกันจัดการปัญหาความขัดแย้ง ร่วมใจ ร่วมมือไม่บุกรุกป่า โดยทำข้อตกลงการคืนพื้นที่ทำกิน 3,672 ไร่ และคืนพื้นที่ป่า 7,000 ไร่ และกำหนด “กติกากันปางยาง” จนเกิดการคืนพื้นที่ป่าได้รวมทั้งสิ้น 11,066 ไร่ ลดการเผาป่าจุด Hot Spot แนวโน้มลดลง เหลือ 13 จุด สามารถเอื้อประโยชน์ต่อพื้นที่อำเภอปัวและอำเภอท่าวังผา 31,874 ไร่ และประชาชน 114,754 ราย เป็นการส่งเสริมกระบวนการสร้างความยุติธรรม สร้างการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และจัดการปัญหาของชุมชน เป็นตัวอย่างให้แก่ครัวเรือนและชุมชนอื่นๆ ให้หันมาปรับระบบการเกษตรที่ถูกต้อง ช่วยรักษาป่าต้นน้ำให้ยังคงเป็นต้นกำเนิดแหล่งน้ำสะอาด มีระดับค่า WQI อยู่ในเกณฑ์ดี เท่ากับ 79.8 ซึ่งไหลลงสู่แหล่งน้ำอุปโภคบริโภคของชุมชนปลายน้ำ ทำให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งน้ำสะอาดอย่างทั่วถึง (SDG6,13,15,16) รวมทั้งหน่วยงานบูรณาการได้รับความร่วมมือและความสะดวกในการเข้าไปปฏิบัติงานพัฒนาในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ชุมชนได้รับสิทธิอยู่อาศัยและทำกิน ด้วยฐานข้อมูลแผนที่รายแปลงของเกษตรกรที่จัดทำได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ 85 และกฎหมายมาตรา 19 โดยการกำหนดขอบเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน แบ่งพื้นที่ป่า และพื้นที่ทำการเกษตรของชุมชนอย่างชัดเจนโดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย (SDG11)

4. ปัจจัยความสำเร็จ

- 1) ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของ สวพส. ที่ใช้หลักการพัฒนาตามแนวทางโครงการหลวง มาส่งเสริมความมั่นคงอาหารและพัฒนาด้านอาชีพ
- 2) การมี “กลุ่มชุมชนปางยางสีเขียว” เป็นต้นแบบความสำเร็จของการพัฒนาอาชีพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 3) การนำแผนชุมชนและแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินรายรายแปลงมาใช้เป็นข้อมูล และเครื่องมือในการวางแผนร่วมกัน เพื่อการบริหารจัดการพื้นที่กำหนดขอบเขตพื้นที่ทำกินและพื้นที่ป่า อันนำไปสู่การพัฒนาเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ กับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน มากกว่า 25 หน่วยงาน
- 4) ชุมชนในพื้นที่ต้นน้ำต่อผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
- 5) สวพส. มีกลไกการทำงานที่สนับสนุนให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมทุกระดับ

5. ระบุถึงลักษณะความโดดเด่นของหน่วยงานของท่านที่มีความพิเศษมากกว่าแห่งอื่น

1. การบริหารจัดการพื้นที่อยู่ในเขตป่าสงวนและอุทยานฯ โดยใช้ข้อมูลแผนที่ดินรายแปลง ที่เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เป็นเครื่องมือในการกำหนดขอบเขตและวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสมด้วยความเห็นชอบร่วมกันทุกฝ่าย ใช้เป็นข้อมูลเพื่อผลักดันการจัดทำแผนพัฒนาชุมชน ที่มีประสิทธิภาพ ตอบโจทย์ปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของชุมชน เพื่อการทำงานแบบบูรณาการร่วมกันของทุกภาคส่วน

2. การสร้างความเชื่อมั่นของชุมชนต่อแนวทางการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ สวพส. มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำในพื้นที่ ที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับชุมชน อาศัยความอ่อนน้อมถ่อมตน และแสดงเจตนารมณ์ของหน่วยงานในการพัฒนาให้ชุมชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นและไว้วางใจ รวมทั้ง

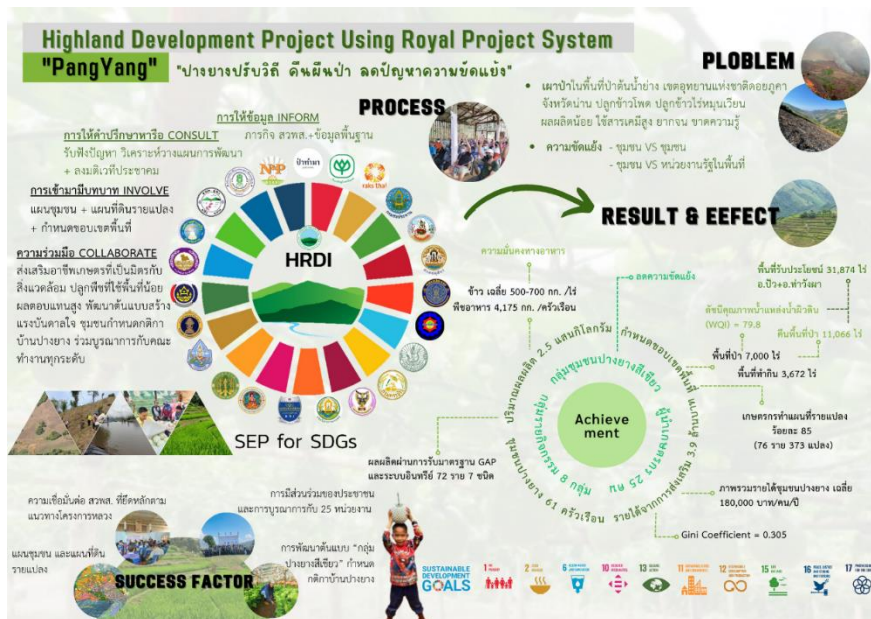
หลักเกณฑ์การพิจารณารางวัลการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ประจำปี 2566

สวพส. เป็นตัวกลางในการสื่อสารกับชาวบ้านและหน่วยงานทุกระดับ อีกทั้งผลการปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จ ยังเป็นตัวช่วยให้แก่ชาวบ้านและชุมชนอื่นๆ ที่ยังบุกรุกป่าอีกด้วย โดย สวพส. เข้าไปส่งเสริมและให้ความรู้แก่ทุกชุมชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ เพื่อสร้างความมั่นใจในการปรับระบบการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3. ความมุ่งมั่นของชาวบ้านในการพัฒนาตนเองและชุมชน ชาวบ้านปางยางส่วนใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรป่าไม้และมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการพัฒนาตนเอง ครอบครัวและชุมชน ให้ความกินดีอยู่ดีขึ้น โดยไม่รบกวนทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและป่าไม้ ทำให้ชาวบ้าน 45 ครัวเรือน พร้อมใจกันปรับระบบการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จนสามารถสร้างรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และสามารถเข้าถึงการบริการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นได้ เป็นตัวอย่างที่สร้างแรงจูงใจให้แก่ชาวบ้านและชุมชนบ้านปางยางที่เหลืออีก 16 ครัวเรือน มาปฏิบัติตาม ยอมปรับเปลี่ยนเป็นการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และร่วมกันกำหนด “กติกاب้านปางยาง” เพื่อปฏิบัติร่วมกัน

6. หน่วยงานของท่านมีการดำเนินงานร่วมกับเครือข่ายการทำงานกับภาคส่วนต่างๆ ไต่บ้าง

สวพส. เป็นตัวกลางประสานความร่วมมือกับหน่วยงานเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน รวมกว่า 25 หน่วยงาน เพื่อเข้าดำเนินงานพัฒนาในพื้นที่บ้านปางยางร่วมกันตามบทบาทการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพทางเลือก เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน ดังแผนภาพ

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการ (กรอกข้อมูลผ่านทางระบบรับสมัครรางวัล)

รายการตัวชี้วัดและแนวทางการพิจารณาประเภทสัมฤทธิ์ผลประชาชนมีส่วนร่วม (Effective Change)

มิติที่ 1 ความสำคัญของปัญหาและความสามารถขององค์กร (5 คะแนน)	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	
1.วิเคราะห์ความสำคัญของปัญหา/ที่มา ที่ทำให้ต้องนำกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนมาใช้ในการดำเนินการตามภารกิจขององค์กรและสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ รวมถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการดำเนินงาน	
การดำเนินการ	ประเด็นการพิจารณา
ไม่ได้ดำเนินการ	ดำเนินการ
☐	☒
	<p>วิเคราะห์ความสำคัญของปัญหา/ที่มาที่ทำให้ต้องนำกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนมาใช้ในการดำเนินการตามภารกิจขององค์กรและสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ รวมถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการดำเนินงาน คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>บ้านปางยาง อ.ป่า จ.น่าน มีชนเผ่าลัวะ 61 ครัวเรือน 279 คน อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยภูคา เป็นพื้นที่แหล่งต้นน้ำของแม่น้ำน่าน ที่หล่อเลี้ยงประชากรใน 2 อำเภอ คือ ปัวและท่าวังผา ซึ่งอยู่ห่างไกลทุรกันดาร เข้าไม่ถึงบริการพื้นฐาน ยากจน ขาดความรู้ทำการเกษตรในป่าต้นน้ำด้วยวิธีดั้งเดิม มีการเผาป่าเพื่อขยายพื้นที่การเกษตรปลูกข้าวโพดแต่รายได้ไม่เพียงพอ ปลูกข้าวไร่หมุนเวียนเพื่อบริโภคได้ผลผลิตน้อย ใช้สารเคมีมาก ทำให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ ดิน น้ำ ป่า ในปี 2545 เกิดความขัดแย้งระหว่างบ้านศิลาเพชรกับบ้านปางยาง เพราะความกังวลเรื่องสารเคมีที่อาจจะปนเปื้อน ตกค้างในน้ำ รวมถึงมลพิษทางอากาศจากการเผา และการบุกรุกป่าต้นน้ำ ต่อมาปี 2551 สวพส. เข้าส่งเสริมอาชีพตามแนวทางโครงการหลวง เน้นส่งเสริมการปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อย ให้ผลตอบแทนสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จัดทำแผนที่ดินรายแปลง เพื่อกำหนดขอบเขตที่ดินทำกินไม่ให้รุกเข้าไปในเขตป่าต้นน้ำ โดยมี 45 ครัวเรือนปรับระบบการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในขณะที่อีก 16 ครัวเรือน ยังลักลอบขึ้นไปปลูกพืชในเขตป่าต้นน้ำอย่าง ทำให้เกิดความขัดแย้งกับชุมชนปลายน้ำ</p>

2.ขอบเขตปัญหากับประชาชน/กลุ่มประชาชนในพื้นที่หรือผลกระทบของปัญหา		
การดำเนินการ		ประเด็นการพิจารณา
ไม่ได้ดำเนินการ	ดำเนินการ	
☐	☒	<p>ปัญหามีขอบเขตหรือผลกระทบในระดับใดบ้าง เช่น ระดับพื้นที่ หน่วยงาน ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ เป็นต้นโปรดอธิบาย ข้อมูลประกอบ รวมทั้งระบุประชาชนหรือผู้รับบริการกลุ่มใดบ้างที่ได้รับผลกระทบ (เป็นใคร จำนวนเท่าไร) คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <div style="border: 1px solid gray; padding: 5px;"> <p>ระดับพื้นที่ ชุมชนบ้านปางยาง 61 คร้วเรือน ทำเกษตรแบบดั้งเดิม โดยขาดความรู้ ทำให้สูญเสียทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งน้ำและอาหารของชุมชน มีการใช้สารเคมีมาก ทำให้แหล่งน้ำมีสารเคมีปนเปื้อนตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เกิดกรณีร้องเรียนของชุมชนบ้านศิลาเพชรที่อยู่ปลายน้ำ จำนวน 810 คน 202 คร้วเรือน นอกจากนี้พื้นที่ทำกินของเกษตรกรปางยางอยู่ในเขตป่าอุทยานและป่าสงวนแห่งชาติ 3,109 ไร่ ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่สามารถให้การสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นแก่ชุมชนได้ เนื่องจากติดข้อกฎหมาย ทำให้ชุมชนขาดการเข้าถึงการบริการต่าง ๆ ระดับหน่วยงาน ชุมชนบุกรุกพื้นที่ป่า เกิดความขัดแย้งกับหน่วยงานภาครัฐ ทำให้ขาดความไว้วางใจระหว่งกัน ส่งผลให้การทำงานในพื้นที่ของหน่วยงานภาครัฐไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชน ระดับประเทศและภูมิภาค พื้นที่ป่าและแหล่งต้นน้ำของประเทศถูกทำลาย พบว่า ในปี 2562 จังหวัดน่าน มีพื้นที่ป่าไม้และแหล่งน้ำลดลง 21,137.37 ไร่ มีปัญหาไฟป่าและหมอกควันเพิ่มขึ้น โดยจุด Hotspot ใน จ.น่าน ปี 2564 จำนวน 4,215 จุด ส่งกระทบต่อสุขภาพของประชาชนทั้งในระดับประเทศและภูมิภาค</p> </div>
<p>ความสามารถขององค์กร (ศักยภาพของหน่วยงานที่สามารถตอบสนองต่อปัญหา)</p>		
3.นโยบายของหน่วยงานและการสนับสนุนเพื่อให้เกิดการบริหารราชการแบบเครือข่าย		
การดำเนินการ		ประเด็นการพิจารณา
ไม่ได้ดำเนินการ	ดำเนินการ	

☐	☒	<p>หน่วยงานมีนโยบายการมีส่วนร่วมอย่างไรและการสนับสนุนเพื่อให้เกิดการบริหารราชการแบบเครือข่าย คำอธิบาย(จำเป็นต่อระบบ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>สวพส.ยึดชุมชนบนพื้นที่สูงเป็นศูนย์กลางการพัฒนาและยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (People-Centric Service Intelligence) เป็นหัวใจของการดำเนินงานตามพันธกิจเพื่อสร้างความเสมอภาคและผลสัมฤทธิ์ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ด้วยการยกระดับการพัฒนาเชิงพื้นที่ให้เป็นต้นแบบการพัฒนาชุมชนบนพื้นที่สูงตามแบบโครงการหลวง สร้างรูปแบบและกลไกความร่วมมือ เพื่อให้เกิดเครือข่ายการทำงานและเชื่อมโยงงานแบบ Horizontal Linkage ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำผ่านกลไก 3 ระดับ1)นโยบาย มีคณะกรรมการประสานงานและสนับสนุนงานโครงการหลวง(กปส.)ที่นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน พิจารณากำหนดนโยบาย/แผนงานโครงการ/กิจกรรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2)บูรณาการระดับจังหวัดและอำเภอ (18 จังหวัด 47 อำเภอ 88 ตำบล 616 กลุ่มบ้าน) 3) สนับสนุนภายใน Joint Project เพื่อแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่แบบพื้นที่-พันธกิจ-การมีส่วนร่วม โดยมีเครือข่ายภาครัฐและเอกชน 33 หน่วยงาน ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาพื้นที่สูงอย่างยั่งยืน (ปี 66-70) แผนแม่บทอื่นที่ผ่านมติเห็นชอบจากกรม.มีนโยบายด้านการให้บริการ โดยรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อนำมาพัฒนา/ปรับปรุงประสิทธิภาพให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดด</p>
<p>4.แนวทางการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติ #หน่วยงานมีการดำเนินการอย่างไรเพื่อนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม#</p>		
<p>การดำเนินการ</p>		<p>ประเด็นการพิจารณา</p>
<p>ไม่ได้ดำเนินการ</p>	<p>ดำเนินการ</p>	
☐	☒	<p>(1) การสื่อสารถ่ายทอดนโยบาย คำอธิบาย(จำเป็นต่อระบบ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>ผู้บริหาร สวพส. ใช้ Social Media เป็นเครื่องมือ การสื่อสารภายในองค์การผ่าน HRDI Connect เว็บไซต์หน่วยงาน และการประชุมต่าง ๆ เช่น การประชุมผู้บริหาร focus group ประชุมประจำเดือน สัมมนาประจำปี การประชุมคณะทำงานหน่วยงานร่วมบูรณาการระดับจังหวัดและอำเภอ ให้ข้อมูลข่าวสาร/ให้คำแนะนำปรึกษา ระดับชุมชน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและไว้วางใจต่อ สวพส. ในการเข้ามาเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือในการตัดสินใจ และการสื่อสารกับหน่วยงานร่วมบูรณาการเพื่อประสานความร่วมมือตามภารกิจของแต่ละหน่วยงานภายใต้แผนการปฏิบัติงานชุดเดียวกัน (one village one plan)</p>

☐	☒	<p>(2) การสร้างวัฒนธรรม คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>สร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมของคนและชุมชนบนพื้นที่สูง ที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมและชาติพันธุ์ ให้มีโอกาสในการยกระดับคุณภาพชีวิตได้อย่างเสมอภาคโดยไม่เลือกปฏิบัติ สร้างค่านิยมในการทำงานแบบมืออาชีพ ส่งเสริมให้บุคลากรเป็นผู้มีความพร้อมรับ ปรับ เปลี่ยน คิดค้นนวัตกรรมจากกระบวนการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้บุคลากรทำงานเชิงรุกและวางแผนการทำงานด้วยข้อมูลและความรู้ ยึดหลักคุณธรรมความโปร่งใส ร่วมกับการคำนึงถึงประโยชน์ขององค์กร สร้างความภูมิใจให้บุคลากร ในฐานะเจ้าของทุกความสำเร็จของ สวพส.</p>
☐	☒	<p>(3) การกำหนดผู้รับผิดชอบและระบบติดตามประเมินผล คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>สวพส. กระจายอำนาจในการกำกับดูแลพื้นที่ปฏิบัติงานให้แก่หัวหน้ากลุ่มโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง เป็นผู้ตัดสินใจระดับพื้นที่ สำหรับการบูรณาการกับหน่วยงานภาครัฐกับท้องถิ่น อาศัยคณะกรรมการระดับจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และคณะทำงานโครงการระดับพื้นที่ มีนายอำเภอเป็นประธาน นำระบบติดตามผลการดำเนินงานภายใต้แผนบูรณาการโครงการสำคัญ (MPIP) เป็นเครื่องมือรายงานผลและกำกับติดตาม รวมถึงเป็นช่องทางให้หน่วยงานแบ่งปันข้อมูลผลการดำเนินงาน สามารถคาดการณ์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น และสามารถตรวจสอบผลการดำเนินงานได้</p>
☐	☒	<p>(4) การจัดสรรทรัพยากรให้เพียงพอกับการกิจ คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>สวพส. ทำงานร่วมกับบุคลากรของหน่วยงานบูรณาการตามแผนแม่บทสำคัญ 33 หน่วยงาน มีบุคลากรของ สวพส. เป็นแกนหลักในการประสานทรัพยากร ระดมความคิดเห็น วางแผนพัฒนาส่งเสริมและติดตามผลการดำเนินงานร่วมกับชุมชน โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาล ในการถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอาชีพบนพื้นที่สูง พัฒนาศักยภาพของเกษตรกรและความเข้มแข็งของชุมชน ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพัฒนาเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ร่วมกับงบประมาณของหน่วยงานร่วมบูรณาการ เพื่อดำเนินงานตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน</p>

มิติที่ 2 กระบวนการมีส่วนร่วม (35 คะแนน)

5. รายละเอียดของดำเนินงาน

5.1.รูปแบบในการนำกระบวนการในการสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ตั้งแต่ระดับการให้ข้อมูล (Inform) การให้คำปรึกษาหารือ (Consult) การเข้ามามี

บทบาท (Involve) และในระดับความร่วมมือ (Collaborate) มาใช้ในการดำเนินงาน ตั้งแต่ต้นจนสิ้นสุดโครงการ และมีความโดดเด่นในการสร้างการมีส่วนร่วม (แสดง หลักฐานเชิงประจักษ์เพิ่มเติมสรุปเฉพาะประเด็นที่สำคัญ)

การดำเนินการ		ประเด็นการพิจารณา
ไม่ได้ดำเนินการ	ดำเนินการ	
☐	☒	<p>(1) การนำกระบวนการในการสร้างการมีส่วนร่วมตั้งแต่ระดับการให้ข้อมูล (Inform) การให้คำปรึกษาหารือ (Consult) การเข้ามามีบทบาท (Involve) และในระดับความร่วมมือ (Collaborate) มาใช้ในการดำเนินงานตั้งแต่ต้นจนสิ้นสุดโครงการ</p> <p> เปิดไฟล์แนบ</p> <p>คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>สวพส. สร้างการมีส่วนร่วม ตั้งแต่ระดับการให้ข้อมูล โดยการสร้าง การรับรู้ถึงภารกิจ เป้าหมายและแนวทางการทำงานของ สวพส. สร้างความตระหนักรู้ถึงอันตรายจากการสูญเสีย ทรัพยากรธรรมชาติที่จะมีต่อมนุษย์ พืชและสัตว์ในระยะยาว อัน เกิดมาจากการทำเกษตรที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งการสร้าง ความไว้วางใจของชุมชนต่อหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของ สวพส. โดยเริ่ม จากการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้นำชุมชนและชาวบ้าน ทำ กิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับคนในชุมชนอย่างใกล้ชิดตั้งสมาชิกใน ครอบครัว ทำให้ชาวบ้านมีความมั่นใจและยอมเปิดใจพูดคุยเกี่ยวกับ ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงของชุมชน วิเคราะห์ปัญหาและความ ต้องการที่แท้จริง ส่งผลให้สามารถประมวลข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ ร่วมกันและปรึกษาหารือ ถึงแนวทางการแก้ไขปัญหา โดย สวพส. จัดเวทีประชาคมของหมู่บ้าน เพื่อเปิดโอกาสให้คนในชุมชนมี บทบาทในการร่วมอภิปราย และแสดงความคิดเห็นได้อย่างเท่า เทียม รวมทั้งร่วมลงมติตัดสินใจในการกำหนดแนวทางและ กิจกรรม/โครงการที่เหมาะสมที่สุดในการแก้ไขปัญหา โดยจัด ลำดับความสำคัญและความเร่งด่วนของปัญหา ภายใต้คำปรึกษา แนะนำจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งชุมชนได้มีความเห็นร่วมกัน กำหนดกติกา โดยบันทึกเป็นมติที่ประชุมอำเภอบัว โดยผู้นำชุมชน มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารกับชุมชน เนื่องจากพูดภาษา เดียวกัน ส่งผลให้เกิดการจัดทำ แผนพัฒนาชุมชน ร่วมกัน ซึ่งเป็น แผนฉบับเดียวที่เป็นของชุมชนอย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือให้ทุก ภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ใช้ในการทำงานแบบบูรณาการตามภารกิจ โดยสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้คนในชุมชน รู้สึกถึงความเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผน พัฒนาชุมชนของตน โดยชุมชนบ้านปางยางได้ร่วมกับ สวพส. และกรมอุทยานฯ จัดทำแผนที่ดินรายแปลง เพื่อกำหนดขอบเขต ป่าและที่ดินทำกินออกจากกันอย่างชัดเจน ไม่ให้รุกเข้าไปในเขต ป่าต้นน้ำ และ สวพส. ได้เข้าไปให้ความรู้และส่งเสริมการปลูกพืช</p>

ที่ใช้พื้นที่น้อย แต่ได้ผลตอบแทนสูง ซึ่งมีเกษตรกรจำนวน 45 ครัวเรือน สนับสนุนให้ความร่วมมือในการปรับระบบการเกษตรตามแนวทางที่ สวพส. แนะนำ ทำให้ครัวเรือนกลุ่มนี้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น คุณภาพชีวิตดีขึ้น และมีความมั่นคงด้านอาหาร เรียกว่าเป็น "กลุ่มชุมชนปายยางสีเขียว" ทั้งนี้ชุมชนปายยางสีเขียว ได้ใช้ความเป็นพวกเดียวกัน พูดภาษาเดียวกัน ร่วมกันสร้างแรงบันดาลใจให้พี่น้องชาวบ้านปายยางที่เหลืออีก 16 ครัวเรือน ที่ยังไม่มั่นใจ และยังมีปัญหาการบุกกรุกพื้นที่ป่าต้นน้ำเพื่อปลูกพืช ได้เห็นถึงความสำเร็จในการทำการเกษตรมูลค่าสูงในพื้นที่น้อย โดยชักชวนให้มาร่วมทดลองปลูกพืชที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในที่ทำกินที่ได้รับสิทธิ์ โดย พี่น้องกลุ่มชุมชนปายยางสีเขียว เป็นต้นแบบ สร้างแรงบันดาลใจ ช่วยเป็นพี่เลี้ยงให้ความรู้และคำแนะนำ เพื่อให้ครัวเรือนที่เหลือไม่บุกกรุกป่าทำการเกษตร และเปลี่ยนใจปรับระบบเป็นการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อลบล้างภาพที่ชุมชนบ้านปายยางเป็นจำเลยของสังคมในการทำลายป่าต้นน้ำของประเทศ ให้หมดไปโดยสิ้นเชิง

(2) ความโดดเด่นในการสร้างการมีส่วนร่วม (เช่น สามารถนำภูมิปัญญาชาวบ้าน ผลักดันให้ออกเป็นนโยบายและทำข้อตกลงระหว่างหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ)

[เปิดไฟล์แนบ](#)

คำอธิบาย(จำเป็นต่อระบบ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)

1. เรื่องพื้นที่อยู่ในเขตป่าสงวนและอุทยานฯ ซึ่งมีกฎหมายคุ้มครองทำให้หน่วยงานไม่สามารถเข้าไปปฏิบัติงานและให้การสนับสนุนได้โดยสะดวก สวพส. จึงใช้ข้อมูลแผนที่ดินรายแปลง ที่เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เป็นเครื่องมือกำหนดขอบเขตและวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสมด้วยความเห็นชอบร่วมกันทุกฝ่าย ใช้เป็นข้อมูลเพื่อผลักดันการจัดทำ แผนพัฒนาชุมชน ที่มีประสิทธิภาพตามหลักการพัฒนาเชิงพื้นที่ ซึ่งตอบโจทยปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของชุมชน เพื่อเป็นเครื่องมือในการทำงานแบบบูรณาการร่วมกันของทุกภาคส่วน ทำให้เกิดข้อตกลงยินยอมทำกินภายในขอบเขตพื้นที่ที่ได้รับสิทธิ์ทำกิน โดยไม่ขึ้นไปบุกกรุกป่าต้นน้ำ และคืนพื้นที่ป่าให้แก่อุทยานฯ 2. การสร้างความเชื่อมั่นของชุมชนต่อแนวทางการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ สวพส. มีเจ้าหน้าที่เข้าไปปฏิบัติงานประจำในพื้นที่ เข้าไปส่งเสริมและให้ความรู้แก่ทุกชุมชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ เพื่อสร้างความมั่นใจในการปรับระบบการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สร้างความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับชุมชน ช่วยเป็นตัวกลางในการสื่อสาร โดยอาศัยความอ่อนน้อมถ่อมตน และแสดงเจตนาจริงใจของหน่วยงานในการพัฒนาให้ชุมชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อีกทั้งผลการปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จ ยังสามารถเป็นตัวอย่างให้แก่ชุมชนอื่นๆ ที่ยังมีปัญหามรุกป่าอีกด้วย 3. ความมุ่งมั่นของชาวบ้านในการพัฒนาดินตนเองและชุมชน ชาวบ้านปายยางส่วนใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของตัวเอง ครอบครัวและชุมชน ให้มีความกินดีอยู่ดีขึ้น โดยไม่รบกวน

		<p>ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและป่าไม้ ยอมปรับเปลี่ยนเป็นการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมแล้ว ได้ร่วมกันสร้าง "กติกากันปางยาง" เพื่อปฏิบัติร่วมกัน ดังนี้ 1. ห้ามเกษตรกรเข้าไปทำการเกษตรในพื้นที่ต้นน้ำอย่าง 2. ให้ทุกคนช่วยกันฟื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำ ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน 3. จัดกิจกรรมในเรื่องการปลูกป่า การทำฝาย การทำแนวกันไฟป่าร่วมกันในชุมชน 4. จัดประชุมในระดับหมู่บ้านและระดับอำเภอ เพื่อติดตามความก้าวหน้าการฟื้นฟูป่าต้นน้ำเป็นประจำทุกปี</p>
<p>5.2.กลไก/การกำกับดูแลบริหารจัดการกลุ่ม/เครือข่ายที่รัฐได้จัดตั้งขึ้นหรือเครือข่ายที่ประชาชนได้ก่อตั้งขึ้นมา ทั้งการแลกเปลี่ยนความรู้ ทรัพยากร และการมีเป้าหมายร่วมกัน (แสดงหลักฐานเชิงประจักษ์เพิ่มเติมสรุปเฉพาะประเด็นที่สำคัญ)#หลังจากที่มีการจัดตั้งกลุ่ม/เครือข่าย มีรายละเอียดของกลุ่มเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งหมดอย่างไรบ้าง#</p>		
<p>การดำเนินการ</p>		<p>ประเด็นการพิจารณา</p>
<p>ไม่ได้ดำเนินการ</p>	<p>ดำเนินการ</p>	
<p>☐</p>	<p>☒</p>	<p>1. ระบุเป้าหมาย/ทิศทาง/อุดมการณ์ของกลุ่ม/เครือข่าย เช่น คณะกรรมการจัดการน้ำชลประทานสมุทรสงคราม (JMC) มีเป้าหมาย/ทิศทาง ในการส่งน้ำและบำรุงรักษาระบบชลประทาน เป็นต้น คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>กลุ่มชุมชนปางยางสีเขียว จำนวน 45 ครัวเรือน มีอุดมการณ์และความมุ่งมั่นร่วมกันในพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้น มีข้าวพอกินตลอดทั้งปี มีอาชีพสร้างรายได้ และสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้อย่างยั่งยืน และเป็นตัวอย่างให้แก่ชุมชนอื่น ๆ โดยมีการจัดตั้งกลุ่มย่อยตามรายกิจกรรม จำนวน 8 กลุ่ม เพื่อดูแลช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของสมาชิกภายในกลุ่ม และสนับสนุนให้บ้านปางยางเป็นชุมชนสีเขียวที่เข้มแข็ง ได้แก่ 1. กลุ่มผู้ปลูกผักและผลไม้ เพื่อการผลิตผักและผลไม้ให้ได้มาตรฐานตามระบบ GAP และอินทรีย์ 2. กลุ่มเกษตรกรนาขั้นบันได เพื่อแก้ปัญหาข้าวไม่พอกินในครัวเรือนตลอดทั้งปี 3. กลุ่มผู้ปลูกโกโก้ เพื่อรวบรวมผลผลิตและสามารถต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง 4. กลุ่มผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เพื่อรวบรวมผลผลิตและสามารถต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง 5. กลุ่มออมทรัพย์ภายในชุมชน เพื่อส่งเสริมการออมและเป็นกองทุนกู้ยืมให้แก่สมาชิกกลุ่ม 6. กลุ่มดูแลรักษาป่า เพื่อร่วมกันดูแลรักษาป่า ฟื้นฟูป่าชุมชนในเขตอนุรักษ์สัตว์ป่า 7. กลุ่มสตรีแม่บ้าน เพื่อการฝึกอาชีพนอกภาคเกษตรของสตรี 8. กลุ่ม อสม. เพื่อดูแลด้านสาธารณสุขเบื้องต้นให้แก่ชาวบ้าน</p>

☐	☒	<p>2. ระบุกฎกติกาของกลุ่ม/เครือข่าย เช่น คณะกรรมการจัดการน้ำชลประทานสมุทรสงคราม (JMC) มีข้อตกลงการส่งน้ำที่เห็นชอบร่วมกันทุกฝ่าย พร้อมร่วมกันบำรุงรักษาระบบชลประทานเป็นต้น</p> <p>คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>1. กลุ่มผู้ปลูกผักและผลไม้ ประชุมปีละ 4 ครั้ง สมาชิกต้องมีใบรับรองมาตรฐาน GAP หรืออินทรีย์ ปฏิบัติตามแผนการปลูกและส่งมอบผลผลิตอย่างเคร่งครัด โดยสมาชิกจะได้รับเงินค่าผลผลิตภายใน 15 วัน และหักเข้ากองกลางเพื่อบริหารกลุ่ม กก. ละ 0.5-1 บาท 2. กลุ่มนาขั้นบันได ประชุมปีละ 2 ครั้งเพื่อติดตามผลและแก้ไขปัญหาของกลุ่ม 3. กลุ่มผู้ปลูกโกโก้ ประชุมปีละ 2 ครั้ง เพื่อวางแผนการผลิตและตลาด 4. กลุ่มผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ประชุมปรึกษาหารืออย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เพื่อกำหนดราคาต่อรองกับพ่อค้าคนกลาง 5. กลุ่มออมทรัพย์ภายในชุมชน ประชุมปีละ 4 ครั้ง สมาชิกต้องออมเงินเดือนละ 1 ครั้ง โดยจะได้รับเงินปันผลคืนปีละครั้ง ตามจำนวนหุ้น 6. กลุ่มดูแลรักษาป่า ประชุมปีละ 4 ครั้ง เพื่อวางแผนลาดตระเวนแนวเขตป่า ทำแนวกันไฟรอบป่าชุมชน และป่าอนุรักษ์ และปลูกป่าปีละ 1 ครั้ง หากพบผู้กระทำความผิดในบริเวณป่าชุมชนและป่าอนุรักษ์ จะถูกปรับ 2,000 บาทต่อครั้ง หรือนำเพ็ญประโยชน์ภายในชุมชน 7. กลุ่มสตรีแม่บ้าน ประชุมปีละ 4 ครั้ง และเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอาชีพปีละ 2 ครั้ง 8. กลุ่ม อสม. ประชุมปีละ 4 ครั้ง และออกเยี่ยมเยียนให้บริการประชาชนเดือนละครั้ง</p>
☐	☒	<p>3. กรณีที่มีเงินทุน/แหล่งทุน โปรตระบุ เช่น มีการจัดตั้งกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์เพื่อแก้ปัญหาหนี้สินจากการรुक้าเข้ามาของโรงงานอุตสาหกรรม เกิดกองทุนสวัสดิการชุมชนเพื่อช่วยเหลือดูแลกัน เป็นต้น</p> <p>คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>1. กลุ่มออมทรัพย์ภายในชุมชน เพื่อเป็นกองทุนกั๊ยมภายในชุมชน โดยมีการออมทรัพย์ทุก ๆ 1 เดือน มีคณะกรรมการร่วมกันดูแล มีเงินทุนหมุนเวียนภายในกลุ่ม จำนวน 200,000 บาท โดยสมาชิกสามารถกู้ยืมเงินจากกองทุนได้ครั้งละ ไม่เกิน 30,000 บาท ดอกเบี้ยร้อยละ 3 ต่อปี มีระยะเวลาส่งคืนปีต่อปี 2. กลุ่มผู้ปลูกพืชผักไม้ผล มีการหักเงินจากการขายผลผลิตเป็นค่าบริหารจัดการตามปริมาณผลผลิตแต่ละครั้ง ในอัตรา กิโลกรัมละ 0.5-1 บาท โดยมีเงินทุนหมุนเวียนอยู่ในกลุ่ม จำนวน 50,000 บาท โดยกลุ่มจะอำนวยความสะดวกในการขนส่งผลผลิตของสมาชิกไปยังตลาดหรือลูกค้าโดยตรงรับจ้าง จัดหา ซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์การบรรจุผลผลิต 3. กลุ่มสตรีแม่บ้าน เกิดจากการได้รับงบประมาณสนับสนุนของภาครัฐ และการจำหน่ายผลผลิต โดยมีเงินทุนหมุนเวียนอยู่ในกลุ่ม จำนวน 50,000 บาท ซึ่งกลุ่มนำไปจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกอาชีพให้แก่สมาชิก</p>
☐	☒	<p>4. ระบุผู้ประสานงานเครือข่าย/ผู้นำ เช่น นายปัญญา โตกทอง ประธานกลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์และสวัสดิการชุมชนแพรงหนาม</p>

แดง เป็นผู้ประสานงาน**คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)**

ผู้นำชุมชนและคณะกรรมการหมู่บ้าน เป็นผู้ประสานงาน ซึ่งมีการขับเคลื่อนโดยยึดแผนชุมชนในการพัฒนาชุมชนร่วมกับหน่วยงาน ดังนี้ - นายวัชรินทร์ พนะสัน ผู้ใหญ่บ้านบ้านปางยาง ประสานงานระหว่างชุมชนกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน - นายลักษ์ อินป่า นายกองคการบริหารส่วนตำบลภูคา ประสานงานและทำโครงการในท้องถิ่นและประสานงานหน่วยงานในระดับจังหวัด - นายถวัลย์ พนะสัน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลภูคา ติดตามงานในชุมชน มองถึงปัญหาและแก้ไขปัญหา เพื่อขอโครงการจากสภา อบต. ได้เร็วขึ้น - นายนันธิพัฒน์ อินป่า นายชมชาย พนะสัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ประสานงานร่วมกับผู้ใหญ่บ้าน ชุมชนและหน่วยงาน - นายนันธิพัฒน์ อินป่า คณะกรรมการหมู่บ้าน ปรัชชาหรือหาข้อคิดต่างๆ เสนอโครงการแต่ละเรื่อง - นายพจน์ อินป่า นายณฤฤกษ์ ชีร์รังกุล นายวัชรินทร์ พนะสันเกษตรกรตัวอย่าง การทำแปลงเรียนรู้ให้แก่ชุมชนปางยาง และผู้คนที่สนใจ แปลงอโวคาโด นาขั้นบันได แปลงพืชผักและไม้ผล รวมถึงการใช้ระบบเทคโนโลยีในการปลูกพืช

5. ระบุบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของกลุ่ม/เครือข่าย เช่น กลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์และสวัสดิการชุมชนแพรภนามแดง มีการแบ่งหน้าที่ดังนี้.....**คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)**

1.กลุ่มผู้ปลูกผักและผลไม้ นายพจน์ อินป่า ประสานงานสมาชิกและ สวพส. นายณฤฤกษ์ ชีร์รังกุล ดูแลความเรียบร้อยกลุ่ม 2. กลุ่มนาขั้นบันได นายลักษ์ อินป่า ประสานงานสมาชิก เจ้าหน้าที่ สวพส. ศูนย์วิจัยข้าวแพร่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ-ธนบุรี อุทยานแห่งชาติดอยภูคา อบต.ภูคา เกษตรอำเภอปัว นายนันธิพัฒน์ อินป่า ดูแลความเรียบร้อยกลุ่ม 3.กลุ่มผู้ปลูกโกโก้ นายวัชรินทร์ พนะสัน ติดต่อสมาชิกกลุ่มและพ่อค้าคนกลาง 4.กลุ่มผู้ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ นายวัชรินทร์ พนะสัน ติดต่อสมาชิกและพ่อค้าคนกลาง 5. กลุ่มออมทรัพย์ นายวัชรินทร์ พนะสัน และนายถวัลย์ พนะสัน เற்றுญญิก เก็บเงินออมทรัพย์รายเดือน และมีบทบาทประเมินเงินกู้ร่วมกับกรรมการ 6.กลุ่มดูแลรักษาป่า นายวัชรินทร์ พนะสัน ประสานงานกับ สวพส. กรมป่าไม้ อุทยานแห่งชาติดอยภูคา หน่วยป้องกันและปราบปรามไฟป่า หน่วยจัดการต้นน้ำ นายนันธิพัฒน์ อินป่า ประสานงานสมาชิก วางแผนการลาดตระเวนป่า 7.กลุ่มสตรีแม่บ้าน นางเพ็ญศรี พนะสัน ประสานการฝึกอาชีพ 8.กลุ่ม อสม. นายเศรษฐวุฒิ อุณถิ่น ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ สาธารณสุข เพื่อจัดทีม อสม.ลงพื้นที่

6. ระบุกลุ่มผู้มีได้ส่วนได้ส่วนเสียในกลุ่ม/เครือข่าย เช่น กลุ่มสัจจะสะสมทรัพย์และสวัสดิการชุมชนแพรภนามแดง ประกอบด้วยกลุ่มเกษตรกร ชุมชน กลุ่มประมง ภาครัฐ มหาวิทยาลัย เป็นต้น**คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)**

1. สวพส. ดำเนินงานโดยใช้องค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสม และการมีส่วนร่วมของหน่วยงานและชุมชน 2. กลุ่มชุมชนปางยาง สีเขี้ยว 45 ครัวเรือน ที่ได้รับและใช้องค์ความรู้ในการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 3. ชาวบ้านปางยางอีก 16 ครัวเรือน ที่บุกกรุกป่าต้นน้ำท่าเกษตร ได้รับแรงบันดาลใจจากกลุ่ม บ้านปางยางสีเขี้ยวจนยอมทำการเกษตรที่ถูกต้อง 4. ชุมชนบ้าน ศิลาเพชร ชุมชนปลายน้ำที่ได้รับผลกระทบจากการมีสารเคมีปนเปื้อนในแหล่งน้ำ จนเกิดกรณีขัดแย้ง 5. หน่วยงานป่าไม้และอุทยานฯ ซึ่งมีหน้าที่รักษาและดูแลพื้นที่ป่า เกิดความขัดแย้งกับชุมชนที่บุกกรุกป่าทำการเกษตร นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในด้านต่าง ๆ คือ ด้านองค์ความรู้ ได้แก่ กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร กรมปศุสัตว์ สนง.พัฒนาชุมชนอำเภอปัว กศน. CP ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ การไฟฟ้า กรมชลประทาน การทรัพยากรน้ำ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 31 มูลนิธิรักษาไทย ด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ จังหวัดน่าน ที่ว่าการอำเภอปัว อบต.ภูคา รวมทั้งกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) ที่เข้ามาช่วยไกล่เกลี่ยกรณีพิพาทระหว่างชุมชน

7. การสร้างความไว้วางใจระหว่างเครือข่าย เช่น การพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในลักษณะ ถ้อยทีถ้อยอาศัย มีวัฒนธรรมแบบพึ่งพาอาศัยกัน ความตั้งใจที่จะแก้ปัญหาด้วยความช่วยเหลือกัน ตามมาด้วยการจัดทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)

สวพส. จัดส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปปฏิบัติงานประจำอยู่ในพื้นที่ เพื่อสร้างความใกล้ชิดและความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน โดยมีการพบปะพูดคุยกับผู้นำชุมชนและชาวบ้านเพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ออกเยี่ยมเยียนเกษตรกรในโครงการ รวมทั้งเข้าร่วมงานประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชน สร้างความเป็นพวกเดียวกันกับชุมชนและทำให้คนในชุมชนมีความไว้วางใจ รวมทั้งมีความมุ่งมั่นในการช่วยเหลือให้ชาวบ้านได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยการปฏิบัติต่อชาวบ้านทุกคนอย่างเท่าเทียม ทั้งในด้านการถ่ายทอดองค์ความรู้ ให้คำแนะนำ การเยี่ยมเยียนแปลงเกษตร และการช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว สร้างความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ส่งผลเกิดความร่วมมือร่วมใจของชุมชนในกิจกรรมต่างๆ ตามแผนพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง จนประสบความสำเร็จในด้านการสร้างรายได้เพิ่มขึ้นจากเดิมด้านการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและไม่รุกรานป่า เป็นตัวอย่างและสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ครัวเรือนที่ยังไม่มั่นใจ หันมาปรับระบบการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และขจัดความขัดแย้งทั้งกับหน่วยงานและชุมชนอื่น ๆ

5.3.บทบาทของแต่ละภาคส่วนอื่นในการขับเคลื่อนการดำเนินการ (แสดงหลักฐานเชิงประจักษ์เพิ่มเติมสรุปเฉพาะประเด็นที่สำคัญ)

การดำเนินการ		ประเด็นการพิจารณา
ไม่ได้ดำเนินการ	ดำเนินการ	
☐	☒	<p>มีภาคส่วนใดบ้างที่เข้ามามีบทบาทในการขับเคลื่อนการดำเนินโครงการ และมีบทบาทในการขับเคลื่อนการดำเนินโครงการอย่างไร (*เครือข่ายการทำงานกับภาคส่วนต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับที่ระบุไว้ในส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร ข้อที่ 6)</p> <p> เปิดไฟล์แนบ</p> <p>คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>สวพส. ส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐาน และเป็นหน่วยงานประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เข้ามาดำเนินงานในพื้นที่ สำนักงานที่ว่าการอำเภอป่าสัก ช่วยในการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ และติดตามความก้าวหน้าในพื้นที่ อบต.ภูคา สนับสนุนเรื่องระบบน้ำเพื่อการเกษตรและจัดทำนาขั้นบันได อบจ.น่าน นำเครื่องจักรเข้ามาช่วยปรับนาขั้นบันได อุทยานแห่งชาติดอยภูคา จัดการเรื่องขอบเขตที่ดินในแปลงเกษตรกรรมและจัดทำนาขั้นบันได หน่วยจัดการต้นน้ำยาง สนับสนุนกล้าไม้ป่าเพื่อปลูกทดแทนส่วนที่เสื่อมโทรม และจัดทำฝายชะลอน้ำเพื่อเพิ่มความชุ่มชื้นในพื้นที่ป่า กรมปศุสัตว์ สนับสนุนโคเนื้อให้แก่เกษตรกร ที่ไม่มีพื้นที่ทำกิน กรมประมง สนับสนุนพันธุ์ปลาให้แก่เกษตรกรและปล่อยสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สนับสนุนกล้าไม้ป่าเพื่อปลูกทดแทนส่วนที่เสื่อมโทรม หน่วยป้องกันรักษาป่าที่ نن.6 (ปัว) สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 3 สาขาแพร่ กรมป่าไม้ สนับสนุนการขออนุญาตการใช้พื้นที่ตามมาตรา 19 ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ กรมวิชาการเกษตร รับรองมาตรฐาน GAP และอินทรีย์ กรมส่งเสริมการเกษตรอบรม ให้คำแนะนำ ติดตามการลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร ขึ้นทะเบียนเกษตรกรและการจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชน กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ ภาค 9 สนับสนุนถังพักน้ำและระบบทางเดินน้ำ กรมทรัพยากรน้ำบาดาลเขต 1 สนับสนุนชุดเจาะน้ำบาดาลให้แก่ชุมชน สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอป่าสัก ร่วมสนับสนุนการจัดทำแผนชุมชน และชุมชนต้นแบบด้านเศรษฐกิจพอเพียง หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ 31 สนับสนุนเครื่องจักรกลจัดทำนาขั้นบันได สถานีพัฒนาที่ดินน่าน สนับสนุนกล้าพันธุ์หญ้าแฝกเพื่อป้องกันการพังทลายของหน้าดินในพื้นที่การเกษตร และสนับสนุนสารเร่ง พด.1 พด.2 ให้แก่เกษตรกร เพื่อใช้ในการทำปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสนับสนุนการอบรมให้ความรู้ด้านหัตถกรรมแก่ชุมชน กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) ไกล่เกลี่ยกรณีขัดแย้งเรื่องสารปนเปื้อนในแหล่งน้ำยารหว่างบ้านปางยางและบ้านศิลาเพชร มูลนิธิรักษาไทย จัดทำขอบเขตแผนที่ดินรายแปลง เครือ</p>

		<p>เจริญโภคภัณฑ์ (CP) สนับสนุนวางแผนด้านการตลาด และตั้งชุมชนบ้านปางยางเป็นชุมชนต้นแบบในการปลูกอโวคาโดบนพื้นที่สูงให้แก่พื้นที่เครือข่ายในเครือเจริญโภคภัณฑ์ บริษัท NP บริษัท ป่าท่ามา ทำข้อตกลงรับซื้อผลผลิต</p>
<p>5.4.การดำเนินงานที่สำคัญในการขับเคลื่อนสร้างความร่วมมือเชิงบูรณาการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (แสดงหลักฐานเชิงประจักษ์เพิ่มเติมสรุปเฉพาะประเด็นที่สำคัญ)</p>		
<p>การดำเนินการ</p>		<p>ประเด็นการพิจารณา</p>
<p>ไม่ได้ดำเนินการ</p>	<p>ดำเนินการ</p>	
<p>☐</p>	<p>☒</p>	<p>โครงการมีกลไกหรือวิธีการที่ใช้ในการขับเคลื่อนการสร้างความร่วมมือเชิงบูรณาการ รวมถึงที่มาและแนวทางการทำงานแบบมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างไร</p> <p> เปิดไฟล์แนบ</p> <p>คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>สวพส.ดำเนินงานแบบบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกชั้นตอน ผ่านกระบวนการขับเคลื่อน ดังนี้ 1. การจัดเวทีประชาคมในเรื่องต่าง ๆ เช่น การจัดทำแผนที่ดินรายแปลง การทำแผนชุมชน การก่อสร้างถนน การสร้างถังพักน้ำเพื่อการเกษตร 2. การกำกับดูแลและติดตามการดำเนินงาน รวมทั้งหาแนวทางแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานแบบบูรณาการ ดำเนินงานโดยมีคณะทำงานในระดับต่าง ๆ ได้แก่ คณะกรรมการในระดับจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดน่านเป็นประธาน คณะทำงานในระดับพื้นที่ นายอำเภอปัวเป็นประธาน และคณะทำงานในชุมชน มีนายก อบต. เป็นประธาน ร่วมด้วยผู้นำชุมชน 3. คณะทำงานฟื้นฟูป่าในเขตอุทยานแห่งชาติดอยภูคา ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานในพื้นที่ รวมทั้ง หน่วยจัดการต้นน้ำย่าง เจ้าหน้าที่ สวพส. อบต. อำเภอปัว เพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานจากการคืนพื้นที่ป่าในเขตอุทยานแห่งชาติดอยภูคา รวมทั้งร่วมกันวางแผนการป้องกันไฟป่าและการทำแนวกันไฟประจำปี 4. คณะทำงานแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างชุมชนบ้านปางยางและบ้านศิลาเพชร มีนายอำเภอปัวเป็นประธาน โดยกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) เป็นหน่วยงานกลางในการไกล่เกลี่ย</p>
<p>5.5.การนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีที่ใช้เอื้อให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม (แสดงหลักฐานเชิงประจักษ์เพิ่มเติมสรุปเฉพาะประเด็นที่สำคัญ)</p>		

การดำเนินการ		ประเด็นการพิจารณา
ไม่ได้ดำเนินการ	ดำเนินการ	
☐	☒	<p>โครงการมีการนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีที่ใช้อื่นให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างไร คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>1. การร่วมกันทำแผนที่ดินรายแปลง โดยการใช้ภาพถ่ายแผนที่ดาวเทียม Drone ระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศของพื้นที่สูง โดย สวพส. เช่น HRDI map GIS Portal Google Earth 2. การทำแผนที่ทางเดินน้ำ เพื่อหาจุดพักน้ำที่เหมาะสมในการทำการเกษตร โดยศึกษาพื้นที่จากจากแผนที่ดินรายแปลง เพื่อวางแผนในการทำแผนที่ระบบน้ำที่เหมาะสม ใช้เครื่องมือเพื่อหาจุดที่เหมาะสมทั้งระยะทางและระดับความสูง ที่มีรายงานข้อมูลเกี่ยวกับระยะทาง ระดับความสูงของพื้นที่ เพื่อคำนวณระบบส่งน้ำ 3. การประชาสัมพันธ์ผ่านทางเพจ Facebook : โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงปางยาง 4. การสร้างกลุ่มไลน์เพื่อติดตามการดำเนินการในชั้นต่าง ๆ จำนวนสมาชิก 58 คน และติดตามข่าวสารจาก line official ของหน่วยงานต่าง ๆ เช่น สวพส. 5. การนำข้อมูลกรมอุตุนิยมวิทยา (Application รายงานสภาพภูมิอากาศ) มาใช้ในการวิเคราะห์ด้านต่างๆ เพื่อใช้ในการเกษตร 6. การใช้ระบบน้ำอัจฉริยะในการทำการเกษตร</p>
มิติที่ 3 ผลผลิต/ผลลัพธ์/ผลกระทบ(50 คะแนน)		
6. ผลผลิต/ ผลลัพธ์ /ผลกระทบ ของการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหา/เป้าหมาย		
6.1.ผลผลิตจากการดำเนินงานในการสร้างการมีส่วนร่วมของหน่วยงาน (อธิบายให้ชัดเจนเชิงสถิติ เปรียบเทียบผลสำเร็จก่อน/หลังการดำเนินงาน แสดงตัวชี้วัดความสำเร็จจากการดำเนินการ พร้อมยกตัวอย่าง) (แสดงหลักฐานเชิงประจักษ์เพิ่มเติมสรุปเฉพาะประเด็นที่สำคัญ)		
การดำเนินการ		ประเด็นการพิจารณา
ไม่ได้ดำเนินการ	ดำเนินการ	
☐	☒	<p>ผลผลิตของการดำเนินการ/โครงการที่สำคัญคืออะไร อธิบายให้ชัดเจนเชิงสถิติ รวมทั้งแสดงตัวชี้วัดที่วัดความสำเร็จของ</p>

การดำเนินการ/โครงการ พร้อมยกตัวอย่าง

เปิดไฟล์แนบ

คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)

ด้านเศรษฐกิจ -ปี 2565 ชุมชนปางยาง 61 ครัวเรือน 134 ราย ปรับระบบเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีรายได้จากการส่งเสริมทั้งหมด 3,900,460 บาท คิดเป็นรายได้เฉลี่ย 63,941 บาท/ครัวเรือน/ปี ซึ่งเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงแรกปี 2557 รายได้จากการส่งเสริมเฉลี่ย 5,000-40,000 บาท/ครัวเรือน/ปี ด้านสังคม - ครัวเรือนที่ปรับระบบการเกษตรมีความรู้ในการประกอบอาชีพในพื้นที่น้อย สร้างรายได้เพียงพอดต่อการดำรงชีวิต ไม่ต้องจากครอบครัวขึ้นไปทำเกษตรในพื้นที่ป่าที่ห่างไกล ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถส่งลูกเรียนหนังสือในเมืองได้ มีการรวมกลุ่มในชุมชน สร้างความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ โดยมีผู้นำเกษตรกรที่มีศักยภาพในการถ่ายทอดและขยายองค์ความรู้ให้แก่เกษตรกรอื่นจำนวน 25 คน สามารถร่วมกันแก้ไขปัญหาในชุมชนและขับเคลื่อนการพัฒนาาร่วมกัน นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชน โดยกลุ่มประเภทต่างๆ 8 กลุ่ม อาทิ กลุ่มผู้ปลูกพืชผักและผลไม้ จำนวน 212 ไร่ สมาชิก 72 ราย ในปี 2565 กลุ่มมีรายได้รวม 1,016,475 บาท บริหารจัดการกลุ่มด้านการตลาดและการซื้อปัจจัยที่จำเป็นต่อการเกษตรและการดำรงชีวิต กลุ่มเกษตรกรนาขั้นบันได จำนวน 2,409 ไร่ มีสมาชิก 32 คน เพิ่มผลผลิตข้าวจากในระบบเดิมที่ใช้พื้นที่มาก เฉลี่ย 7-10 ไร่ต่อปี ได้ผลผลิตเฉลี่ยเพียง 200-300 กิโลกรัม/ไร่ ปรับมาเป็นข้าวนาขั้นบันได ที่ใช้พื้นที่น้อย เฉลี่ย 2 ไร่ ได้ผลผลิตเฉลี่ย 500-600 กิโลกรัม/ไร่ เพียงพอดต่อการบริโภคในครอบครัวตลอดทั้งปี แก้ไขปัญหาการขาดความมั่นคงด้านอาหารด้านสิ่งแวดล้อม - บ้านปางยาง ปรับเปลี่ยนระบบเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในที่ดินที่ได้รับการจัดสรรให้ พื้นที่ 3,109 ไร่ ช่วงแรกชุมชนบ้านปางยาง 45 ครัวเรือน ดินพื้นที่บุกเบิกป่าได้จำนวน 10,825 ไร่ นอกจากนี้ ชาวบ้านปางยาง 16 ครัวเรือน ดินพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น 241 ไร่ รวมดินพื้นที่ป่าทั้งหมด 11,066 ไร่ เป็นส่วนหนึ่งของการรักษาผืนป่าอุทยานแห่งชาติดอยภูคาในพื้นที่มากกว่า 600,000 ไร่ และรักษาความสะอาดของแหล่งต้นน้ำซึ่งแหล่งน้ำสำคัญของลุ่มน้ำน่าน

6.2.ผลลัพธ์จากการดำเนินงานในการสร้างการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในระดับองค์กร/กรม เชิงเศรษฐกิจ คุณภาพสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต เป็นต้น (อธิบายให้ชัดเจนเชิงสถิติในแต่ละด้าน พร้อมยกตัวอย่าง) (แสดงหลักฐานเชิงประจักษ์เพิ่มเติมสรุปเฉพาะประเด็นที่สำคัญ)

การดำเนินการ

ประเด็นการพิจารณา

ไม่ได้ดำเนินการ

ดำเนินการ

การ

ผลลัพธ์จากการดำเนินงานในการสร้างการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในระดับองค์กร/กรม ด้านอะไรบ้าง (แสดงข้อมูลระดับด้านและตัวเลขที่สนับสนุนที่ชัดเจน)

เปิดไฟล์แนบ

คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)

1.ชุมชนปางยาง 61 ครัวเรือนเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต คุณภาพชีวิตดีขึ้น ลูกได้เรียนหนังสือ สุขภาพดีขึ้น สามารถเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เช่น ถนน ไฟฟ้า ระบบน้ำ มูลค่างบประมาณปี 2565 ที่ใช้ในการพัฒนาพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงปางยาง จาก สวพส.และหน่วยงานร่วมบูรณาการ ราว 15.47 ล้านบาท 2.เกษตรกรบ้านปางยาง 61 ครัวเรือน 134 ราย เข้าร่วมการปรับระบบการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามคำแนะนำของ สวพส. ซึ่งเข้าไปให้ความรู้และส่งเสริมการปลูกพืชที่ใช้พื้นที่น้อย จำนวน 7 ชนิดที่ผ่านการรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัย GAP และอินทรีย์ ทำให้เกษตรกร 72 ราย ได้ผลตอบแทนสูง ภาพรวมรายได้ครัวเรือนชุมชนปางยาง 180,000 บาท/ครัวเรือน/ปี ทำให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และมีความมั่นคงด้านอาหาร โดยมีข้าวคุณภาพ 500-700 กก./ไร่ ปริมาณผลผลิตพืชอาหาร 4,175 กิโลกรัม/ครัวเรือน เพื่อบริโภคในครัวเรือนและจำหน่าย จึงเป็นต้นแบบกลุ่มชุมชนที่ประสบความสำเร็จเรียกว่าเป็น "กลุ่มชุมชนปางยางสีเขียว" ซึ่งสามารถเป็นตัวอย่างให้แก่ชุมชนอื่นๆ โดยเฉพาะชาวบ้านปางยางที่เหลือ ซึ่งยังไม่แน่ใจว่าการปรับเป็นการทำเกษตรด้วยวิธีใหม่ในพื้นที่น้อย จะสามารถสร้างรายได้เพียงพอและมีข้าวพอกินตลอดทั้งปี จากเดิมที่ล้าลอบขึ้นไปทำการเกษตรในเขตป่าต้นน้ำ ตามวิถีดั้งเดิมที่ทำมาตั้งแต่รุ่นก่อน ๆ แต่ได้ยอมย้ายพื้นที่ทำกิน มาปรับระบบเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในขอบเขตพื้นที่ที่เหมาะสม ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและถูกกฎหมายตามมาตรา 19 (SDG1,2,12) 3.จากการที่ สวพส. จัดทำแผนที่ดินรายแปลงร่วมกับหน่วยงานป่าไม้และอุทยานและชาวบ้าน ทำให้ชุมชนปางยางสามารถคืนพื้นที่ป่าต้นน้ำให้แก่อุทยานฯ ได้จำนวน 10,825 ไร่ โดยมีครัวเรือนจำนวน 45 ครัวเรือน ยินยอมทำกินในพื้นที่น้อยลง และปรับเปลี่ยนมาปลูกพืชภายใต้ระบบเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สร้างพื้นที่สีเขียวให้ชุมชนเพิ่มขึ้น 3,109 ไร่ นอกจากนี้ ในปี 2565 ชุมชนบ้านปางยางที่มีปัญหาอีก 16 ครัวเรือน ยินยอมคืนป่าให้แก่อุทยานฯ เพิ่มอีก 241 ไร่ และปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรมาเป็นแบบที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามอย่างชุมชนบ้านปางยางสีเขียว รวมคืนพื้นที่ป่าทั้งสิ้น 11,066 ไร่ 4. ชาวบ้านมีความเชื่อมั่นใน สวพส. ที่จะช่วยเหลือเรื่องความมั่นคงของอาหารและการพัฒนาด้านอาชีพ จนมีต้นแบบที่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้แก่เกษตรกรรายอื่นๆ เกิดการยอมรับจึงยินยอมออกมาประกอบอาชีพในโซนพื้นที่ของบ้านปางยาง ซึ่งปี 2565 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการและความเชื่อมั่นของ สวพส.ในภาพรวมในระดับ "มากที่สุด" ที่

ร้อยละ 91 และค่าคะแนน ITA เท่ากับ 94.64 ระดับ A 5. ปัญหาความขัดแย้งระหว่างชุมชนกับหน่วยงานภาครัฐหมดสิ้นไป รวมทั้งสามารถหยุดกรณีความขัดแย้งระหว่างชุมชนปวงยางซึ่งอยู่ต้นน้ำกับชุมชนศิลาเพชรปลายน้ำได้ด้วยความร่วมมือ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วมภายใต้ "โครงการร่วมแรง ร่วมใจ เพื่อฟื้นฟูอย่างมีส่วนร่วมในพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยภูคา" ที่จัดโดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 13 (แพร่) ร่วมกับกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย อำเภอปัว และ สวพส. "แสดงถึงผลการร่วมกันแก้ไขปัญหาในทุกภาคส่วนเป็นไปในทิศทางที่ดี ราษฎรที่ทำกินในพื้นที่ แสดงเจตนาที่จะไม่เข้าไปทำประโยชน์ในพื้นที่ต้นน้ำ พร้อมทั้งมอบคืนพื้นที่ให้กับทางอุทยานแห่งชาติดอยภูคา เพื่อฟื้นฟูพื้นที่ให้เป็นป่าต้นน้ำลำธารที่อุดมสมบูรณ์ต่อไป"

6.3.ผลกระทบต่อการดำเนินงานตามพันธกิจขององค์กร/กรม (แสดงหลักฐานเชิงประจักษ์เพิ่มเติมสรุปเฉพาะประเด็นที่สำคัญ)

การดำเนินการ		ประเด็นการพิจารณา
ไม่ได้ดำเนินการ	ดำเนินการ	
☐	☒	<p>ผลกระทบจากการดำเนินงานในการสร้างการมีส่วนร่วมของหน่วยงานเกิดขึ้นในระดับใด (ระดับองค์กร/กรม)</p> <p> เปิดไฟล์แนบ</p> <p>คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>1. หน่วยงานบูรณาการใช้แผนที่ดินรายแปลงและแผนชุมชนที่ร่วมกันจัดทำกับชุมชน เป็นเครื่องมือในการทำงานร่วมกัน นำไปสู่การจัดสรรงบประมาณดำเนินงานตามภารกิจของตน ช่วยกระจายการพัฒนาชุมชนบนพื้นที่สูงอย่างทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำ โดยเฉพาะความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ พบว่าโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงปวงยาง มีค่าสัมประสิทธิ์จีดีพีเท่ากับ 0.305 อยู่ในระดับปานกลาง (สวพส.2562) (SDG10) 2. หน่วยงานบูรณาการได้รับความร่วมมือและความสะดวกในการเข้าไปปฏิบัติงานพัฒนาในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ชุมชนได้รับสิทธิอยู่อาศัยและทำกิน ด้วยฐานข้อมูลแผนที่รายแปลงของเกษตรกรที่จัดทำได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ร้อยละ 85 และกฎหมายมาตรา 19 โดยการกำหนดขอบเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน แบ่งพื้นที่ป่า และพื้นที่ทำการเกษตรของชุมชนอย่างชัดเจนโดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย (SDG11) 3. หน่วยงานภาครัฐปรับรูปแบบการทำงานจากระบบ silo มาบูรณาการร่วมกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลและใช้ข้อมูลชุดเดียวกัน สร้างการทำงานเป็นทีม แบ่งปันทรัพยากรระหว่างกันทั้งด้านงบประมาณ บุคลากรและองค์ความรู้ วางแผนการทำงานร่วม</p>

กันเพื่อให้ตอบปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของชุมชน ไปในทิศทางเดียวกัน ลดความซ้ำซ้อน (SDG17) 4. การอยู่ร่วมกันด้วยความสงบของชุมชนต้นน้ำและปลายน้ำ โดยชุมชนกลุ่มบ้านปางยางสีเขียว ร่วมใจร่วมมือไม่บุกรุกป่าและปรับระบบการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนจึงมีจัดการความขัดแย้งร่วมกันระหว่างชุมชนกับชุมชน และชุมชนกับภาครัฐ มีชาวบ้านปางยางได้ทำข้อตกลงโดยการการคืนพื้นที่ทำกิน จำนวน 3,672 ไร่ และคืนพื้นที่ป่า จำนวน 7,000 ไร่และกำหนดกติกาบ้านปางยาง ซึ่งเป็นการส่งเสริมกระบวนการสร้างความยุติธรรม และสร้างการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและจัดการปัญหาของชุมชน เป็นตัวอย่างให้แก่ครัวเรือนและชุมชนอื่น ๆ ให้หันมาปรับระบบการเกษตรที่ถูกต้อง ช่วยรักษาป่าต้นน้ำให้ยังคงเป็นต้นกำเนิดแหล่งน้ำสะอาด พบว่าจากการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำปี 59-65 รวม 17 สายน้ำ มีระดับค่า WQI อยู่ในเกณฑ์ดี เท่ากับ 79.8 ไหลลงสู่แหล่งน้ำอุปโภคบริโภคของชุมชนปลายน้ำ ทำให้ชาวบ้านที่มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงแหล่งน้ำสะอาดอย่างทั่วถึง (SDG6,15,16) 5.ตั้งแต่ปี 2563-2565 ในพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงปางยาง พบจุด Hot Spot แนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จาก 89 เหลือเพียง 13 จุด ด้วยระบบเกษตรที่ถูกต้องช่วยลดผลกระทบทางมลภาวะจาก PM2.5 ที่เกิดจากการเผาป่า ลดภาวะก๊าซเรือนกระจกและลดโลกร้อน (SDG13)

6.4.ประโยชน์ที่ประชาชน กลุ่มเป้าหมาย และหน่วยงานได้รับจากกระบวนการมีส่วนร่วมที่สร้างผลกระทบสูงกับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเชิงเศรษฐกิจ คุณภาพสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต เป็นต้น (แสดงหลักฐานเชิงประจักษ์เพิ่มเติมสรุปเฉพาะประเด็นที่สำคัญ)

การดำเนินการ		ประเด็นการพิจารณา
ไม่ได้ดำเนินการ	ดำเนินการ	
☐	☒	<p>การดำเนินการ/มีประโยชน์ที่มีความสำคัญต่อประชาชนกลุ่มเป้าหมาย และหน่วยงานที่ได้รับจากการมีส่วนร่วมคืออะไร จากกระบวนการมีส่วนร่วมได้สร้างผลกระทบสูงกับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ด้านอะไรบ้าง (แสดงข้อมูลระบุด้านและตัวเลขที่สนับสนุนที่ชัดเจน)</p> <p> เปิดไฟล์แนบ</p> <p>คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>1. ชุมชนบ้านปางยาง 61 ครัวเรือน 279 คน มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต สามารถลดความยากจน สถิติรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน 180,000 บาท/ครัวเรือน/ปี ซึ่งสูงกว่าเส้นความยากจนของพื้นที่สูง 78,000 บาท/ครัวเรือน/ปี(เกณฑ์สพส.,2562) 2. ชุมชน</p>

บ้านปางยาง 61 ครัวเรือนมีความมั่นคงด้านอาหาร มีปริมาณข้าวเพียงพอกับการบริโภค 300-500 กิโลกรัม/ไร่ และมีปริมาณพืชอาหาร(ผักและผลไม้) จำนวนเฉลี่ยปีละ 254,676 กิโลกรัม/ปี ปศุสัตว์ (ปลา ไก่ หมู) จำนวน 5,397 ตัว เพื่อบริโภคในครัวเรือนเฉลี่ย 88.4 ตัว/ครัวเรือน 3. เกษตรกร 134 รายมีระบบการปลูกพืชที่ยั่งยืน เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นการเกษตรมูลค่าสูง ที่ผ่านมาตรฐานระบบ GAP และอินทรีย์ จำนวน 72 ราย 7 ชนิด ได้แก่ มะเขือเทศเชอร์รี่ องุ่น เมล่อน สตรอเบอร์รี่ อโวคาโด เสาวรส ผักกาดขาวปลี ตั้งแต่ปี 60-65 มีมูลค่ารวม 25 ล้านบาท 4. สร้างความสัมพันธ์อันดีภายในชุมชนและนอกชุมชน โดยเฉพาะชุมชนบ้านปางยางและศิลาเพชร รวมประชากรทั้งหมด 263 ครัวเรือน 1,089 คน 5. การปรับทัศนคติต่อการประกอบอาชีพของเกษตรกรบนพื้นที่สูง ทำให้เกษตรกรเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมในการประกอบอาชีพ เกิดความมั่นคงด้านอาชีพ และมีสิทธิที่ทำกินที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ จากฐานข้อมูลแผนที่ดินรายแปลง จำนวน 75 ราย 373 แปลง คิดเป็นร้อยละ 85 ของเกษตรกรทั้งหมด 6. การรักษาป่าและสร้างพื้นที่สีเขียว จากพื้นที่ป่าได้รับการอนุรักษ์ตามขอบเขตพื้นที่จำนวน 11,066 ไร่ ซึ่งเป็นต้นน้ำอย่าง ซึ่งคิดเป็น 35% หรือหนึ่งในสามของพื้นที่อำเภอปัวและอำเภอท่าวังผาทั้งหมด 31,874 ไร่ เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของน้ำและป่า สามารถเอื้อประโยชน์แก่ประชาชนทั้งหมด 114,754 คน

มิติที่ 4 ความยั่งยืน(10 คะแนน)

7.การได้รับการสนับสนุนหรือการระดมทรัพยากรจากภาคส่วนอื่นในการขับเคลื่อนโครงการต่อไป เพื่อให้ดำเนินโครงการได้ด้วยตนเอง (แสดงหลักฐานเชิงประจักษ์เพิ่มเติมสรุปเฉพาะประเด็นที่สำคัญ)

การดำเนินการ		ประเด็นการพิจารณา
ไม่ได้ดำเนินการ	ดำเนินการ	
☐	☒	<p>การได้รับการสนับสนุนหรือการระดมทรัพยากรจากภาคส่วนอื่นในการขับเคลื่อนโครงการต่อไป หรือกำหนดไว้ในแผนงาน/แนวทางเพื่อให้เกิดความยั่งยืน</p> <p> เปิดไฟล์แนบ</p> <p>คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>-สวพส. ทำ MOU ร่วมกับ อบต.ภูคา เพื่อขับเคลื่อนแผนพัฒนาท้องถิ่น และมีการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรม/โครงการไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณประจำปีให้รายชุมชน -อำเภอปัว จัดทำแผนการบริหารจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และการกำหนดเขตการจัดการภายในพื้นที่อุทยานแห่งชาติดอยภูคา จ.น่าน เพื่อ</p>

		จัดการพื้นที่ทำกินกับพื้นที่ป่าอย่างถูกต้อง และเป็นธรรม -จังหวัดน่าน มีแผนพัฒนาที่เน้นพัฒนาและส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูง บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อสร้างการเติบโตที่มิตรกับสิ่งแวดล้อม ดูแลรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ จึงมีนโยบาย ลดพื้นที่เขาหัวโล้น และคืนพื้นที่ป่า -แผนปฏิบัติการพัฒนาพื้นที่สูงอย่างยั่งยืน ระยะ 5 ปี มีแผนสนับสนุนทรัพยากรและกรอบงบประมาณพัฒนาพื้นที่สูงของประเทศไทย ปี 66-70 มีกรอบงบประมาณ รวม 9,956.76 ล้านบาท -แผนพัฒนารายกลุ่มบ้าน (Master plan) โดยการแบ่งระดับยก ระดับการพัฒนาแบบ ABC 616 กลุ่มบ้าน เพื่อวางแผนส่งเสริมและพัฒนาตามการยกระดับชุมชน เพื่อให้เหมาะกับระดับความเข้มแข็งชุมชน ช่วยประหยัดทรัพยากรภาครัฐ (เงิน คน ความรู้)
--	--	---

8.การถ่ายทอดบทเรียนและผลการดำเนินการเพื่อให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปศึกษาและเป็นต้นแบบ (แสดงหลักฐานเชิงประจักษ์เพิ่มเติมสรุปเฉพาะประเด็นที่สำคัญ)

การดำเนินการ		ประเด็นการพิจารณา
ไม่ได้ดำเนินการ	ดำเนินการ	
☐	☒	<p>การถ่ายทอดบทเรียนและผลการดำเนินการเพื่อให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปศึกษาและเป็นต้นแบบ</p> <p> เปิดไฟล์แนบ</p> <p>คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>- บ้านปางยางเป็นศูนย์เรียนรู้การปรับระบบการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แก่ชุมชนอื่นๆ มีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานด้านความยั่งยืนและพัฒนาชุมชน จ.น่าน เครือเจริญโภคภัณฑ์ (CP) มาศึกษาดูงาน ถอดบทเรียนการดำเนินงานในพื้นที่ ร่วมมือกับโรงเรียนบ้านปางยางฝึกอบรมให้นักเรียน 40 คน ได้เรียนรู้เรื่องความสำคัญของการทำการเกษตรแบบปลอดภัย การทำนาขั้นบันได การปลูกพืชผักในโรงเรียนและการปลูกไม้ผลไม่ยืนต้น - ผลความสำเร็จของชุมชนบ้านปางยาง เป็นตัวอย่างให้แก่ชุมชนอื่นใกล้เคียง เช่น บ้านขุนกุน ตำบลภูคา แสดงความประสงค์จะคืนพื้นที่ทำกินในพื้นที่ป่า เพิ่มจำนวน 168 ไร่ เพื่อขอรับการพัฒนาอาชีพสร้างรายได้ในลักษณะเดียวกับบ้านปางยาง ซึ่งแนวทางจัดการปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่ปางยาง เป็นโมเดลที่สามารถนำไปใช้ในพื้นที่อื่นได้ - เกษตรกรผู้นำในเรื่องการทำนาขั้นบันได เพื่อเป็นตัวอย่างในการจัดทำนาขั้นบันไดบนพื้นที่สูงเพื่อทดแทนการทำไร่เลื่อนลอย ที่ได้รับการยอมรับในระดับอำเภอปัว และระดับจังหวัดน่าน เกษตรกรได้ไปศึกษาดูงาน ณ ออสเตรีย</p>

เกี่ยวกับการเกษตรเพื่อนำมาปรับใช้ในพื้นที่บรืบทของตัวเอง คือ นายณฤฤกษ์ ธีร์รังกุล และนายพจน์ อินป่า

9.ความยั่งยืนระดับนโยบาย (การจัด Roadmap ในการขยายผล หรือการบรรจุ โครงการไว้ในแผนปฏิบัติการ) (แสดงหลักฐานเชิงประจักษ์เพิ่มเติมสรุปเฉพาะ ประเด็นที่สำคัญ)

การดำเนินการ		ประเด็นการพิจารณา
ไม่ได้ดำเนินการ	ดำเนินการ	
☐	☒	<p>แนวทางหรือแผนในการพัฒนาความยั่งยืนของเครือข่ายให้เกิดเสถียรภาพ ให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง เช่น อธิบายการมีแผนในการขยายสมาชิกเครือข่ายมากขึ้น สร้างคนรุ่นใหม่ในการพัฒนาต่อเนื่อง และแผนการดึงภาคเอกชนเข้ามาสร้างความร่วมมือ ให้เกิดขึ้นในพื้นที่</p> <p> เปิดไฟล์แนบ</p> <p>คำอธิบาย(จำเป็นต้องระบุ ไม่เกิน 1,000 ตัวอักษร)</p> <p>1.แผนพัฒนาอำเภอ ยุทธศาสตร์ที่สำคัญได้แก่ แผนพัฒนาจังหวัดน่านในการจัดการพื้นที่ป่า ตามนโยบาย คทช.และ มาตรา 19 2.มีการถอดบทเรียนความสำเร็จของบ้านปางยาง ซึ่งแนวทางจัดการปัญหาความขัดแย้ง เป็นโมเดลที่สามารถนำไปใช้ในพื้นที่อื่นได้ เช่น "น่านโมเดล คีนป่าต้นน้ำยาง" 3.แผนการทำ MOU เรื่องประมาณในการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐาน กับ อบต.ภูคา เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 4.โรงเรียนบ้านปางยางมีการปลูกฝังจิตสำนึกให้นักเรียนโดยการทำกิจกรรมผ่านทางหน่วยงาน สวพส. เพื่อสร้างเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีจิตสำนึกรักแผ่นดินเกิด รักในอาชีพของตนเอง พร้อมทั้งรักษาประเพณีและวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของเผ่าลัวะ 5.มีการประสานงานความร่วมมือกับภาคเอกชนในการสร้างช่องทางขยายตลาดรับซื้อผลผลิต เช่น CP แมคโคร บริษัทป่าท่ามา บริษัท NP 6.บริษัทเครือเจริญโภคภัณฑ์ (CP) เข้ามาดูงาน จึงยกชุมชนปางยางเป็นต้นแบบการทำงานด้านการปลูกอะโวคาโดบนพื้นที่สูง 7.สวพส.มีแผนปฏิบัติงานพัฒนาพื้นที่สูง ระยะ 5 ปี (2566-2570) มุ่งพัฒนารูปแบบการดำเนินงานร่วมกับทุกภาคส่วน รวมทั้งเครือข่ายภาคเอกชน</p>